

Sygekasse til Trods for, at den selvfølgelig er bundfattig, og til Trods for, at den for at klare sig gennem Livet maa anvende den største Flid, maa arbejde hele den Tid, de er i Stand til det. Der kan alligevel komme Aar, hvor Familiens „Velstand" er saa overvældende, at Lovgivningsmagten kommer og siger: Nu er I komne paa den gale Side af Grænsen, nu er der intet Statstilskud til eder. En Mængde smaa Bestillingsmænd og Funktionærer, kommunale og Statsfunktionærer, vil blive ramt af denne Lov og i høj Grad komme til at lide under den Udelukkelse fra Nydelse af Statstilskud, man tilsigter med dette Lovforslag. Det, man her vil gøre, er ikke Ret, ikke Ret mod de Smaafolk, der alligevel, naar det kommer til Stykket, betyder ikke saa lidt i det Samfund, hvori vi lever, ikke Ret mod de flittige Arbejdere, der det ene Aar er heldige og tjener et Par Tusinde Kroner, det andet Aar er uheldige og neppe tjener et Par Hundrede. Det er ikke Ret mod disse Folk at skille dem i bemidlede og ubemidlede. Det er en Urimelighed, og at udelukke dem fra at nyde Statstilskud er en skrigende Uretfærdighed.

Jeg føler mig ogsaa overbevist om, at de, der nu vil stemme for Lovforslagets endelige Vedtagelse, ikke vil høste Tak fra de 750,000 Medlemmer i Sygekasserne. Det vil ret snart blive bekendt, at her har man foretaget Handlinger, der i hvert Fald lader det være Tvivl underkastet, hvorvidt Folk, der hidtil har været i Sygekasserne, kan vedblive at være der under de samme Vilkaar som hidtil. Sygekasserne, der lider Tab i det Tilskud, de hidtil har oppebaaret, vil føle det, Medlemmerne vil føle det, og den arbejdende Befolkning vil føle det som et Slag, rettet mod Arbejderne og kun mod Arbejderne. Vi Socialdemokrater kan derfor ikke stemme for det foreliggende Lovforslag, og jeg skal med disse Bemærkninger anbefale at stemme imod dets endelige Vedtagelse.

J. Andersen: Hvis det skulde blive vedtaget som gældende Lov, hvad der blev vedtaget ved anden Behandling af dette Lovforslag med Tilføjelse af de Ændringer, som nu er foreslaaede, nærer jeg ingen Tvivl om, at der vil være skabt Forhold ude i Landet blandt Sygekasserne, som vil virke som en stadig Uro mellem de Mennesker, der er interesserede i denne Lovgivning. Det er givet, at som § 6 vil komme til at se ud, efter at det Ændringsforslag, der foreligger her, er vedtaget i

Forbindelse med, hvad der blev vedtaget sidst, vilde virke saaledes, at man overalt i Landet vil være klar over, at der skabes Uret, for saa vidt som der den ene Gang efter den anden vil indtræde det Forhold, at Befolkningen kan se, at der bliver optaget Medlemmer med Ret til Statsunderstøttelse, som er bedre stillede end andre, der ikke kan faa denne Statsunderstøttelse. Jeg er imod denne Ordning og kan ikke tilraade at stemme for et Lovforslag, der kommer til at indeholde saadanne Bestemmelser, og jeg anbefaler derfor at stemme imod Lovens endelige Vedtagelse her i Tinget. Denne Lov byder nogle Fremskridt; men disse skal altsaa afbalanceres mod Tilbageskridt, som vil komme til at virke saare uheldigt i en Mængde Forhold ude i Landet. Og tillige vil jeg ved min Afstemning protestere imod hele den Fremgangsmaade, som Regeringspartiet har fulgt i denne Sag, idet det har indsat faste Takster i Loven, skønt næsten hele Udvalget paa et givet Tidspunkt var enigt om, at de ikke burde indføres.

Indenrigsministeren (Jensen-Sønderup):

Næst efter at erklære, at jeg kan slutte mig til de Ændringsforslag, der foreligger nu til tredje Behandling, vil jeg gøre et Par Bemærkninger til det, det ærede Medlem fra Fakse (Stauning) sagde, og til Dels ogsaa til det, det ærede Medlem fra Storehedinge (J. Andersen) fremførte, og navnlig til den Konklusion, som begge disse ærede Medlemmer kom til, at de vilde stemme imod det Lovforslag, der foreligger, naar disse Ændringer vedtages og Lovforslaget kommer til endelig Afstemning.

Det ærede Medlem fra Fakse sagde, at Vedtagelsen af § 6 er et stort Tilbageskridt sammenlignet med det nuværende. Jeg vil protestere imod en saadan Udtalelse. Jeg ønsker, at det skal staa klart for ærede Medlemmer, at som det nu er, vil en Mængde af de Sygekassemedlemmer, der i sin Tid er kommet ind i Sygekasserne med Rette, og som har tjent sig op til nu at have en lidt større Indtægt, eller som har samlet sig en lille Formue, være nødt til at træde ud af Sygekasserne til Trods for, at de maaske gennem mange Aar har betalt deres Kontingent og maaske først nu, da de bliver ældre, rigtig skulde til at nyde Gavn af, at de har staaet som Sygekassemedlemmer en lang Aarrække. Den Liste, som findes blandt Bilagene til Udvalgets Betænkning, viser, at en stor